

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rusu Vitalie în numele inculpatului Ababii Corneliu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Ababii Corneliu Mihai, născut la 18 februarie 1972, originar din s. Braniște, r-l Rîșcani, domiciliat în mun. Bălți, str. Smolean, 44.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.02.2013 - 02.02.2015 (prima instanță);
2. 26.02.2015 - 30.11.2015 (instanța de apel);
3. 25.02.2016 - 25.05.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 02 februarie 2015, Ababii Corneliu a fost condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare.

În baza art. 85 Cod penal, lui Ababii Corneliu i-a fost adăugată la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Bălți din 03 aprilie 2012, cu stabilirea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu amendă 250 (două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 5000 (cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen

de 3 (trei) ani, în baza art. 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa cu închisoare și pedeapsa cu amenda urmînd a fi executate de sine stătător.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cozaru Oleg s-a admis și s-a încasat de la Ababii Corneliu în beneficiul lui Cozaru Oleg prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 54 780 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Ababii Corneliu acționînd intenționat, din interes material, începînd cu una din zilele lunii octombrie anul 2012, susținînd că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Postului vamal Costești-Stîncă, în scopul de a-i determina pe aceștia la vămuirea automobilului de model "Volvo R RS79 RS7932 S60" VIN codul YV1RS793222112343, capacitatea cilindrică 2401cm³, anul producerii 2001, a pretins de la Cozaru Oleg bani în sumă de 54 780 lei, pe care i-a primit personal pentru sine de la ultimul la data de 28.10.2012, în salonul automobilului personal de model "Mazda", nr/î BL-MM-888, care era parcat la intrarea pe teritoriul Postului vamal Costești - Stîncă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. - procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, Selevestru Lilia, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de stabilirea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Ababii Corneliu să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. În baza art. 34, 85 Cod penal prin cumularea parțială, la pedeapsa aplicată prin noua hotărîre să fie adăugată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți din 03.04.2012, cu stabilirea pedepsei definitive lui Ababii Corneliu de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu amendă 250 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o activitate legată de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani.

În argumentarea apelului apelantul a invocat că:

- instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Ababii Corneliu, nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, aplicîndu-i o pedeapsă blîndă, care nu va asigura atingerea scopului pedepsei, corectarea și reeducarea inculpatului;

- instanța nu a luat în considerație, că Ababii Corneliu a comis o infracțiune gravă, că este o persoană cu un trecut criminal bogat, fiind anterior condamnat nu s-a corectat și a comis noi infracțiuni, în cadrul procesului de examinare a cauzei a manifestat lipsă de respect față de instanță prin neprezentarea îndelungată la ședințele de judecată;

- pedeapsa definitivă stabilită inculpatului nu corespunde și nu este adecvată

celor săvârșite de acesta;

- apelantul invocă neindicarea în sentință a tipului penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa de către inculpatul Ababii Corneliu, nefiind incluse în termenul pedepsei perioadele în care ultimul a fost menținut în stare de arest la domiciliu.

3.2. - avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Ababii Corneliu, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia, invocând că:

- pedeapsa aplicată inculpatului Ababii Corneliu în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal este prea aspră în raport cu gravitatea faptei comise, infracțiunea nefiind comisă în legătură cu exercitarea de către inculpat a unei funcții publice și nu reprezintă un caz de rezonanță socială deosebită. Inculpatul nu a primit foloase necuvenite sau remunerație pentru intervenția sa pe lângă funcționar, pentru ca cel din urmă să-și îndeplinească ori să nu îndeplinească acțiunile ce intră în obligațiunile lui de serviciu;

- a mai specificat, că martorul Bucilă Lucian a declarat că Ababii Corneliu nu i-a propus remunerare și nici el nu a cerut, iar din declarațiile părții vătămate reiese că suma de bani pe care i-a dat-o inculpatului a fost destinată achitării taxelor vamale pentru vămuirea automobilului. În urma unor circumstanțe banii destinați achitării taxelor vamale Ababii Corneliu le-a transmis familiei finilor să-i pentru achitarea investigațiilor medicale. Apelantul consideră, că în acest caz, nu se poate concluziona că banii au fost folosiți de către Ababii Corneliu în scopuri personale;

- instanța la stabilirea și individualizarea pedepsei nu a luat în considerație, că inculpatul are loc permanent de trai, este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, parțial recunoaște vina, se căiește sincer în cele comise, la întreținere are un copil minor, a achitat prejudiciul material cauzat prin infracțiune, precum și amenda în mărime de 250 unități convenționale stabilită prin sentința Judecătorei Bălți din 03.04.2012, starea sănătății inculpatului care este precară. Apelantul consideră, că cele enumerate permit de a fi aplicate în privința lui Ababii Corneliu prevederile art.79 Cod penal, cât și cele ale art. 90 Cod penal;

- condamnarea inculpatului este bazată pe presupuneri, în lipsa analizei multilaterale a probelor, a legăturii între acestea, nefiind administrate probe care ar demonstra vinovăția inculpatului de comiterea faptei imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2015, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Ababii Corneliu și a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru

prima instanță, prin care, Ababii Corneliu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani închisoare.

În conformitate art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe lui Ababii Corneliu i-a fost adăugată parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Bălți din 03 aprilie 2012, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 (trei) ani.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere corectă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, fondat ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului.

Vinovăția inculpatului se confirmă prin probele acumulate pe dosar și cercetate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, acțiunile inculpatului Ababii Corneliu fiind corect încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Analizând cererea de apel înaintată de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Ababii Corneliu, instanța de apel a constatat că apelantul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond, indicând că de fapt prin declarațiile martorului Bucilă Lusian s-a constatat, că Ababii Corneliu nu i-a propus acestuia remunerare și nici Bucilă Lusian nu a cerut banii, iar suma de bani, care conform declarațiilor părții vătămate a fost destinată achitării taxelor vamale pentru vămuirea automobilului, de fapt nu au fost folosiți în scopuri personale, ci pentru achitarea investigațiilor medicale a finului inculpatului.

Astfel, instanța de apel a conchis că argumentele enunțate nu pot fi reținute deoarece, conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzându-se de lege. Prin urmare, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare și concluziile privind vinovăția inculpatului Ababii Corneliu în comiterea infracțiunii imputate rezultând din circumstanțele de fapt și de drept stabilite în cauză.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond întemeiat s-a bazat la emiterea sentinței de condamnare pe: declarațiile părții vătămate Cozaru Oleg, martorilor Bucilă Lusian și Cozaru Ion, precum și:

- plângerea părții vătămate Cozaru Oleg (f.d.4, vol. I);

- procesul - verbal de ridicare din 15.11.2012, prin care au fost ridicate buletinul de identitate pe numele lui Cozaru Ion, carte provizorie de circulație din 13.07.2012, carte de circulație CF 0820102 (f.d.14, vol. I);

- procesul - verbal de examinare a documentelor din 14.12.2012 (f.d.21, vol. I);

- cererea privind permisiunea de a efectua vămuirea din 30.10.2013 (f.d.22, vol.I);

- ordonanță de recunoaștere a corpurilor delictive (f.d.29, vol. I);

- procesul - verbal de confruntare din 14.01.2013 (f.d.63 vol. I).

Totodată, instanța de apel a menționat că în instanța de fond Ababii Corneliu nu și-a recunoscut vinovăția în faptele încriminate, însă în ședința de judecată a instanței de apel a indicat, că îi pare rău de cele întâmplate, a înțeles greșeala, se căiește sincer recunoscându-și vina în infracțiunea săvârșită. Astfel, inculpatul și-a reformulat cerințele, solicitând instanței de apel aplicarea unei pedepse mai blânde, considerând pedeapsa stabilită de către prima instanță una prea aspră.

Reieșind din faptul, că în cadrul ședinței, inculpatul Ababii Corneliu a recunoscut vinovăția în faptele infracționale incriminate, partea apărării, cât și cea a acuzării au renunțat și au considerat inoportună prezentarea și cercetarea bazei probante scrise a cauzei, făcând trimitere doar la materialul caracterizant al inculpatului.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele invocate de către apărare, referitor la nevinovăția lui Ababii Corneliu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță just a calificat faptele inculpatului Ababii Corneliu, vinovăția acestuia fiind constatată în baza ansamblului de probe administrate și cercetate de către instanță, sentința adoptată fiind legală în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului.

La fel, cu referire la măsura de pedeapsă și termenul ispășirii acesteia, instanța de apel a reținut că în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de judecată i-a stabilit lui Ababii Corneliu pedeapsa de 4 ani închisoare, iar prin aplicarea art. 85 alin. (1) Cod penal, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare constituind 4 ani 6 luni, totodată fiind aplicată și pedeapsa sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani.

Totodată, instanța de fond corect a reținut în sarcina inculpatului Ababii Corneliu stare de recidivă, or, comiterea faptei infracționale a avut loc când antecedentul penal încă nu era stins, Ababii Corneliu neexecutând integral pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoreiei Bălți din 03.04.2012.

În opinia instanței de apel instanța de fond i-a aplicat lui Ababii Corneliu o pedeapsă corect individualizată, echitabilă, capabilă să atingă scopurile pedepsei

penale, în condițiile speței fiind imposibilă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, după cum solicită partea apărării.

De asemenea, instanța de fond bazându-se pe împrejurările constatate justificat a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea de societate, în acest sens s-a ținut cont de personalitatea inculpatului, care anterior fiind condamnat pentru infracțiune similară, nu s-a corijat și a continuat să comită fapte ilegale, săvârșind fapta în stare de recidivă.

În continuare, instanța de apel a constatat că dispozitivul sentinței are un caracter contradictoriu, or, potrivit dispozitivului sentinței, instanța de judecată numind pedeapsa sub formă de închisoare, în lipsa inculpatului, i-a aplicat lui Ababii Corneliu măsura preventivă sub formă de arest preventiv, pînă la intrarea în vigoare a sentinței, neanunțându-l în căutare, de asemenea, pronunțînd sentința în lipsa inculpatului, instanța a dispus calcularea termenului pedepsei din data pronunțării sentinței, adică din 02.02.2015, pe cînd calcularea termenului pedepsei cu închisoare pentru inculpat de fapt va începe de la data luării acestuia sub arest din sala ședinței de judecată sau la caz, din data reținerii, deoarece Ababii Corneliu n-a fost prezent la pronunțarea sentinței.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că instanța de fond la stabilirea pedepsei definitive inculpatului Ababii Corneliu a omis să includă perioada reținerii și aflării acestuia în arest la domiciliu de la 17.01.2013 pînă la 23.08.2013.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Rusu Vitalie în numele inculpatului Ababii Corneliu, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești, dispunerea rejudecării cauzei penale cu pronunțarea unei hotărîri, prin care inculpatului Ababii Corneliu să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate, invocînd că:

- pedeapsa aplicată inculpatului Ababii Corneliu este prea aspră în raport cu gravitatea faptei comise, infracțiunea nefiind comisă în legătură cu exercitarea de către inculpat a unei funcții publice și nu reprezintă un caz de rezonanță socială deosebită;

- inculpatul nu a primit foloase necuvenite sau o remunerație pentru intervenția sa pe lîngă funcționar, pentru ca acesta din urmă să-și îndeplinească ori să nu îndeplinească acțiunile ce intră în obligațiunile lui de serviciu;

- potrivit declarațiilor martorului Bucilă Lucian care a declarat că Ababii Corneliu nu i-a propus remunerare și nici el nu a cerut, iar din declarațiile părții vătămate reiese că suma de bani pe care i-a dat-o inculpatului a fost destinată achitării taxelor vamale pentru vămuirea automobilului. În urma unor circumstanțe banii destinați achitării taxelor vamale Ababii Corneliu le-a transmis familiei finilor să-i pentru achitarea investigațiilor medicale;

- instanța la stabilirea și individualizarea pedepsei nu a luat în considerație, că inculpatul are loc permanent de trai, este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, parțial recunoaște vina, se căiește sincer în cele comise, la întreținere are un copil minor, a achitat prejudiciul material cauzat prin infracțiune, precum și amenda în mărime de 250 unități convenționale stabilită prin sentința Judecătorei Bălți din 03.04.2012, starea sănătății inculpatului care este precară. Astfel, consideră că cele enumerate permit de a fi aplicate în privința lui Ababii Corneliu prevederile art.79 Cod penal, cât și cele ale art. 90 Cod penal;

- condamnarea inculpatului este bazată pe presupuneri, în lipsa analizei multilaterale a probelor, a legăturii între acestea, nefiind administrate probe care ar demonstra vinovăția inculpatului de comiterea faptei imputate.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul Crijanovschi Serghei, în referința depusă privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpat, menționează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din textul recursului declarat de către avocatul Rusu Vitalie în numele inculpatului Ababii Corneliu, deși nu s-a indicat nici un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că rezultă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele

infracțiunii sau atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

Colegiului penal constată că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Ababii Corneliu privind săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Astfel, instanța de recurs, respinge argumentul recurentului, precum că nu a fost dovedită vinovăția inculpatului, deoarece instanța de apel, dînd o apreciere cuvenită cumulului de probe, just a considerat că există suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărîrii judecătorești atacate, descrise în decizia instanței de apel (f.d. 244-248, vol. II), care instanța de recurs le acceptă și le însușește, iar temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Ce ține de motivele invocate de recurent, precum că *„inculpatul nu a primit foloase necuvenite sau o remunerație pentru intervenția sa pe lângă funcționar, pentru ca acesta din urmă să-și îndeplinească ori să nu îndeplinească acțiunile ce intră în obligațiunile lui de serviciu și potrivit declarațiilor martorului Bucilă Lucian care a declarat că Ababii Corneliu nu i-a propus remunerare și nici el nu a cerut, iar din declarațiile părții vătămate reiese că suma de bani pe care i-a dat-o inculpatului a fost destinată achitării taxelor vamale pentru vămuirea automobilului. În urma unor circumstanțe banii destinați achitării taxelor vamale Ababii Corneliu le-a transmis familiei finilor să-i pentru achitarea investigațiilor medicale”*, Colegiul penal conchide că nu pot fi acceptate, or însuși inculpatul fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond a declarat că *„a primit bani în sumă de 54780 lei de la Cozaru Oleg pentru achitării taxelor vamale pentru vămuirea automobilului și în urma unor circumstanțe banii destinați achitarea taxelor vamale, le-a transmis familiei finilor să-i pentru achitarea investigațiilor medicale”* (f.d. 219-220, vol.I), prin ce a recunoscut faptul că a primit banii de la Cozaru Oleg și că acești bani i-a folosit cum a dorit el și nu conform înțelegerii.

Totodată, sub acest aspect Colegiul penal menționează că infracțiunea de trafic de influență este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul

însuși primirii și acceptării în întregime a foloaselor necuvenite.

Se mai reține că infracțiunea de trafic de influență poate fi săvârșită de către făptuitor pentru sine sau pentru o altă persoană, fie prin primirea sau acceptarea de foloase necuvenite, se face în profitul făptuitorului, sau fapta respectivă se realizează în profitul unei persoane, în a cărei soartă este, de regulă, interesat făptuitorul.

Ce ține de motivele invocate de recurent, precum că pedeapsa stabilită inculpatului, este una prea aspră, Colegiul penal notează că, reieșind din motivele invocate în decizia adoptată pe caz, se menționează că la individualizarea și stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de următoarele circumstanțe: gravitatea faptei comise și urmările survenite, atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite, personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de lege, anterior fiind condamnat inclusiv pentru fapte asemănătoare, nu s-a corijat și a continuat să comită fapte ilegale, săvârșind fapta în satre de recidivă.

Astfel, instanța de recurs atestă că la stabilirea pedepsei inculpatului Ababii Corneliu, pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept, pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată corect, iar concluziile instanței de apel privind stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului corespund exigențelor legale și circumstanțelor cauzei, iar argumentele reflectate în prezentul recurs, în acest sens, sunt neîntemeiate.

La individualizarea pedepsei instanța de apel corect și legal a ajuns la concluzia că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Ababii Corneliu este inoportună, reținând în acest sens circumstanțele agravante prezente la cauză: comiterea unei infracțiuni grave, antecedentul penal nestins, precum și starea de recidivă reținută corect de ambele instanțe ierarhic inferioare, care potrivit art. 90 alin. (4) Cod penal, constituie un impediment în aplicarea suspendării condiționat a executării pedepsei cu închisoare, astfel instanța de apel a constatat corect că corijarea inculpatului și atingerea scopului legii penale, prevăzut în art. 61 Cod penal, se va realiza prin aplicarea unei pedepsei sub formă de închisoare, cu executare.

Totodată, Colegiul penal reamintește că suspendarea condiționată a executării pedepsei constituie un drept al instanței de judecată, iar condiția esențială pentru aplicarea acestei instituții este, fără îndoială, aptitudinea subiectivă a persoanei făptuitorului de a se corija, de a se elibera de mentalitatea și de deprinderile antisociale care l-au antrenat pe calea infracțiunii, prin eforturi făcute sub amenințarea pedepsei la care a fost condamnat și de a cărei executare poate scăpa numai printr-o conduită corectă și deci, prin autoreeducare.

Însă, aceste atribute nu au fost satisfăcute, întrucât inculpatul nu este pentru prima dată pe banca de acuzați, iar această circumstanță trezește dubiu în atingerea

scopului urmărit de legea și pedeapsa penală, în cazul în care executarea efectivă a pedepsei va fi suspendată.

De asemenea, nu poate fi reținută ca întemeiată solicitarea recurentului referitor la aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal, deoarece în cauza dată, nu au fost constatate, nici de instanța de fond, nici de instanța de apel, careva circumstanțe excepționale care ar determina instanța de judecată să numească inculpatului o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege.

Din cele menționate, Colegiul conchide că pedeapsa aplicată inculpatului Ababii Corneliu de către instanța de apel, este echitabilă și în limitele prevăzute de lege, în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este interzisă de Legea penală, astfel, decizia atacată se consideră legală și întemeiată.

6.1. Prin urmare, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rusu Vitalie în numele inculpatului Ababii Corneliu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Ababii Corneliu Mihai**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 iunie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin